

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Dokument na schôdzu

20.10.2008

B6-0561/2008

NÁVRH UZNESENIA

ktorý na základe vyhlásení Európskej rady a Komisie

v súlade s článkom 103 ods. 2 rokovacieho poriadku

predkladajú Francis Wurtz, Umberto Guidoni, Roberto Musacchio, Esko Seppänen, Eva-Britt Svensson a Sahra Wagenknecht

v mene skupiny GUE/NGL

o zasadnutí Európskej rady z 15. – 16. októbra 2008

Uznesenie Európskeho parlamentu o zasadnutí Európskej rady z 15. – 16. októbra 2008

Európsky parlament,

- so zreteľom na závery predsedníctva Európskej rady v Bruseli z 15. a 16. októbra 2008,
 - so zreteľom na článok 103 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže súčasná finančná kríza, ktorú pôvodne vyvolalo prasknutie bubliny s nehnuteľnosťami v USA, hypotekárne úvery s nižšou bonitou a deriváty, sa rozšírila po celom svete kvôli čoraz integrovanej, ale aj neregulovanej povahe finančných trhov, a keďže možno očakávať ďalšie finančné otrasy v dôsledku swapov na úverové zlyhanie a tlaku na spoločnosti vydávajúce kreditné karty,
- B. keďže nedávne udalosti hlboko otriasli všeobecne rozšíreným presvedčením vedúcich činiteľov v oblasti politiky a obchodu, ako aj hlavných ekonómov, že „slobodné trhy sú najlepšou možnosťou“ a že voľné vzájomné pôsobenie trhových síl zaručuje účelné a účinné rozdelenie zdrojov; keďže iba v USA banky, poisťovne, hedžové fondy a iné subjekty, ktoré vlastnia dlhy, odpísali okolo 760 miliárd dolárov; keďže „východiskový scenár“ MMF týkajúci sa finančnej krízy odhaduje, že americké a európske banky „spália“ približne 10 miliárd dolárov aktív;
- C. keďže veľmi nerovnomerné rozdeľovanie ziskov, globalizácia, liberalizácia a deregulácia finančných trhov vydláždili cestu finančným inováciám (deriváty, hedžové fondy, súkromné investičné fondy, zabezpečovanie záväzkov cennými papiermi, štruktúrované investičné nástroje atď.), ktoré na druhej strane prispeli k nadmernému a neúmerne stupňu procyklickému stupňu zadlženia, krátkodobým praktikám, kladeniu neudržateľných požiadaviek na vysokú rentabilnosť priemyselných podnikov a podnikov v oblasti služieb („shareholder-value orientation“), ako aj k rýchlemu a celoplošnému rozšíreniu rizík v celosvetovom rozsahu,
- D. keďže tento vývoj bol dôležitou hybnou silou pri vytváraní bublín (nová ekonomická bublina v roku 2001 a v neskoršom období bubliny v oblasti bývania a komodít) a inflácií cien aktív; keďže bezprostredne po prasknutí týchto bublín bol zrejmé, že sa riziká rozšíria, vznikne úverová kríza a zrúti sa likvidita trhu; keďže neo-liberálna politika týkajúca sa liberalizácie finančného trhu, ako aj krátkodobá orientácia na zvyšovanie akcionárskej hodnoty („shareholder value“) za každú cenu sa ukázali ako úplne ničujúce,
- E. keďže z tohto dôvodu možno za krízu viniť nielen „nenásytných“ manažérov a akcionárov finančného sektora, ale aj vlády USA, členských štátov Európskej únie a európske inštitúcie; ktoré všetky zodpovedajú za presadzovanie liberalizácie finančných trhov; keďže finančná kríza a pokles „skutočného hospodárstva“ v spojení s ďalšími štrukturálnymi faktormi (zmenou klímy a poškodzovaním životného prostredia, potravinovou a energetickou krízou, obchodom atď.) ukázali, že ide o systémovú krízu súčasného kapitalizmu,

- F. keďže akčný plán EÚ pre finančný trh a dobrovoľná spolupráca v oblasti dohľadu nad finančným trhom v EÚ (Lamfalussyho štruktúra dohľadu) boli prevažne založené na „samoregulačnom“ prístupe finančného sektora so súkromnými bankami ako súčasťou tejto štruktúry, pričom tento prístup preukázal svoju neschopnosť zabrániť vytváraniu bublín v oblasti aktív a bývania, obmedziť finančné riziká, bojovať proti finančným krízam a zabezpečiť finančnú stabilitu,
- G. keďže Komisia opakovane odmietala zohľadniť žiadosti EP týkajúce sa legislatívnych opatrení na zlepšenie regulácie finančných trhov; keďže Európsky parlament už v roku 2002 poukázal na to, že systémy náhrad vedúcich pracovníkov vo finančných inštitúciách prispievajú k ich zameraniu sa na rizikový a krátkodobý zisk; keďže Európsky parlament vo svojom uznesení z 21. novembra 2002 (správa poslankyne Van den Burg) konštatoval, že hedžové fondy sú na vzostupe, a žiadal, aby sa pozornosť opätovne venovala ich vplyvu na systémovú stabilitu vzhľadom na prípad LTCM a otrasy na finančných trhoch v roku 2002,
- H. keďže súčasná finančná kríza súvisí so začatím veľkého poklesu celosvetového hospodárstva, a postihuje už niektoré väčšie členské štáty Európskej únie (Spojené kráľovstvo, Nemecko, Francúzsko, Taliansko a Španielsko); keďže v druhom štvrtroku 2008 hospodársky výsledok v eurozóne už poklesol na ročnú mieru 0,8 %; keďže MMF už varuje pred tým, že súčasné znižovanie inflácie by mohlo priniesť deflačné tlaky, a poukazuje na vyhliadky na depresiu alebo dlhšiu fázu hospodárskej stagnácie;
1. dôrazne kritizuje Európsku úniu, nečinnosť Komisie, nesprávne riadenie finančnej krízy v jej počiatkoch zo strany Rady, politiku ECB a sebeckosť tých členských štátov, ktoré sú najviac postihnuté, pretože nikto z nich nepodnikol žiadnu iniciatívu na potlačenie bublín v oblasti bývania, komodít a aktív, ktoré sa všetky objavili už v roku 2007;
 2. upozorňuje na to, že výsledkom krízy bude výrazná hospodárska recesia v celosvetovom rozsahu, ako aj oveľa vyššie miery nezamestnanosti a väčšia chudoba;
 3. zdôrazňuje, že zrútenie finančného systému a nízka rýchlosť reakcie na tento jav v Európe nemilosrdne odhalili inštitucionálne a politické hranice projektu integrácie Európskej únie a nedostatok solidarity, ktorá by umožnila vykonanie skutočne spoločnej reakcie;
 4. ostro kritizuje vedúcich politických činiteľov Európskej únie za ich tradičné reči o spoločnej európskej akcii a solidarite na jednej strane a neschopnosť dohodnúť sa začiatkom októbra 2008 na jednotnej záchranej európskej operácii na druhej strane, pričom namiesto toho členské štáty začali využívať navzájom si konkurujúce národné systémy s cieľom zaručiť vklady a podporiť banky, aby sa zabránilo odlivu úspor do iných členských štátov EÚ;
 5. kritizuje predovšetkým súčasné kroky niektorých členských štátov zamerané na posilnenie konkurenčného postavenia „svojich“ príslušných vedúcich vnútroštátnych bánk na úkor iných prostredníctvom „lacného nákupu“ určitých častí neúspešných bánk (napr. Fortis, Dexia atď.) potom, ako tieto boli rozčlenené na účel predaja; domnieva sa, že tieto stratégie silnejších bánk, ktoré podporujú národné vlády v záujme posilnenia ich trhového podielu tým, že neposkytujú úvery iným bankám s cieľom slabšie banky ľahšie zruinovať a prevziať, vytvárajú vážne prekážky obnovenia dostatočnej likvidity v rámci

medzibankového poskytovania úverov; vyzýva v dôsledku toho členské štáty, aby odrádzali od takýchto stratégií a blokovali ich;

6. berie na vedomie, že Rada do veľkej miery potvrdila v rámci akčného plánu krajín eurozóny 12. októbra 2008 v Paríži navrhnutý balík opatrení; domnieva sa, že Rada odsúhlasila iba základné pravidlá pre národné plány na rekapitalizáciu bankových systémov a poskytnutie záruky s cieľom oživiť medzibankové poskytovanie úverov bez toho, aby objasnila, ako sa majú vyriešiť mnohé cezhraničné otázky, ktoré v tomto ohľade vyvstali; domnieva sa však, že plán rekapitalizácie, ktorý sa použil v Spojenom kráľovstve, pri čiastočnom znárodnení bánk by mohol byť východiskom systematickejšieho prístupu;
7. upozorňuje na to, že za prioritu sa musí považovať absolútna ochrana vkladov malých a stredne veľkých sporiteľov v celej Európskej únii; víta preto návrh Komisie na zmenu a doplnenie smernice EÚ o systémoch ochrany vkladov, hoci tento krok prichádza neskoro; súhlasí s Komisiou, že vklady musia byť zaručené v 100 % výške rozsahu ochrany a že lehota ich vyplácania sa musí skrátiť na 3 dni po bankrote banky; trvá však na tom, aby sa úroveň ochrany v hodnote aspoň 100 000 EUR jednotne uplatňovala v celej Európskej únii;
8. podporuje opatrenia na rekapitalizáciu bánk prostredníctvom nákupu akciového kapitálu bánk namiesto toho, aby štáty od nich kupovali škodlivé aktíva, a tým „znárodňovali“ straty špekulantov; podporuje tiež opatrenia na poskytnutie vládnych záruk pre poistenie bankových prednostných dlhov, na riadenie likvidity a vytvárania úverov prostredníctvom ECB s cieľom riadneho fungovania medzibankového poskytovania úverov a sprísnenia kontroly celkového finančného sektora;
9. podporuje iniciatívu Európskej konfederácie odborových zväzov (EKOZ) v prospech európskej spolupráce, ako to teraz navrhuje Rada; poukazuje na to, že takáto spolupráca musí jednotným spôsobom pristúpiť k záchranným operáciám týkajúcim sa cezhraničných nadnárodných bankových skupín a vzdať sa súčasných politik „ožebračovania svojich európskych susedov“;
10. domnieva sa, že „zásady“ naplánované Komisiou na záchranu finančného sektora sú príliš nejasné a nejednotné a ponechávajú veľký priestor na rôzne výklady; trvá na tom, že záchranný systém EÚ musí byť založený na prísnych podmienkach, ktoré musí bankový sektor splniť, aby mohol získať verejnú pomoc; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že finančný sektor treba obnoviť tak, aby fungoval v prospech verejnosti a akceptoval nižšie výnosy a systémy platenia výhod zamerané na odvrátenie rizík a dlhodobé ciele namiesto krátkodobých ziskov;
11. upozorňuje na to, že rekapitalizačný prístup sa musí orientovať na trvalo udržateľné znárodnenie zdravých aktív bánk s cieľom celkového znárodnenia bankového sektora a vytvorenia finančného piliera vo verejnom vlastníctve, ktorý bude riadiť úvery smerom k sociálne a environmentálne prospešným investíciám, ktoré vytvoria kvalitné pracovné miesta; domnieva sa, že rozhodovanie o politikách v oblasti úverov bankového sektora musí podliehať demokratickej kontrole za demokratickej účasti zamestnancov a spotrebiteľov;

12. podporuje požiadavku Rady, aby finančné inštitúcie prísne vykonávali odporúčania o transparentnosti svojich záväzkov a rizík; zdôrazňuje však, že prázdne požiadavky transparentnosti sú nedostatočné a že je potrebná prísnejšia regulácia finančných trhov;
13. podporuje požiadavku Rady, aby sa na európskej úrovni posilnili pravidlá týkajúce sa ratingových agentúr a dohľad nad nimi; navrhuje, aby sa zriadila Európska úverová ratingová agentúra, ktorý by pomáhala pri riešení konfliktov záujmov, ktoré oslabujú proces úverového ratingu;
14. víta úmysel Rady vytvoriť neformálny mechanizmus varovania, výmeny informácií a hodnotenia; podporuje v tejto súvislosti aj plán Rady, aby Komisia zriadila skupinu na vysokej úrovni; ale zdôrazňuje, že je potrebné prísnejšie regulovať finančné trhy, aby sa zabránilo systémovým rizikám spôsobeným novými a riskantnými finančnými produktmi, ktoré musia byť buď zakázané alebo obchodovanie s nimi sa musí zásadne obmedziť a monitorovať; zdôrazňuje, že sa musia naliehať zaviesť ďalšie prísne obmedzenia týkajúce sa financovania cudzími zdrojmi platné pre všetky regulované finančné inštitúcie a prísnejšie predpisy pre kapitálovú primeranosť bánk; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby rozšírili regulačný rámec EÚ pre obozretné podnikanie a koordinačnú úlohu, aby sa zohľadnili všetky zdroje systémového rizika, najmä tým, že sa do tohto rámca zahrnú zadlžené subjekty, ktoré nesú systémové riziko bez ohľadu na ich právnu formu alebo sídlo;
15. zdôrazňuje, že dôchodkovým fondom, a najmä zamestnaneckým dôchodkovým fondom, sa nesmie povoliť investovanie do finančných produktov, v ktorých je zahrnuté systémové riziko, ako sú hedgeové fondy a private equity, pretože zlyhanie uvedených fondov by malo nepriaznivý vplyv na dôchodkové nároky; domnieva sa, že v nadväznosti na to by sa mala revidovať smernica 2003/41/ES o činnostiach a dohľade nad inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia;
16. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby prijali opatrenia na zatvorenie daňových rajov a na riešenie problémov zapríčinených exteritoriálnymi finančnými strediskami, aby zaviedli dane na menové transakcie (Tobinova daň) a burzové transakcie (vrátane transakcií cez pult), aby sa zastavila dôchodková privatizácia a posilnili verejné dôchodkové a bankové systémy;
17. zdôrazňuje, že Európska únia potrebuje spojiť svoje záchranné opatrenia na stabilizáciu bankového a úverového systému s opatreniami na oživenie a stabilizáciu tzv. skutočnej ekonomiky smerom k rozvoju, ktorý je udržateľný sociálne a z hľadiska životného prostredia; víta rozhodnutie Európskej investičnej banky zmobilizovať 30 miliárd EUR na podporu európskych MSP a jej záväzok posilniť svoju schopnosť intervenovať do infraštruktúrnych projektov ako pozitívny prvý krok, ale zdôrazňuje, že suma 30 miliárd EUR nie je dostatočná; vyzýva Komisiu a Radu, aby pokračovali týmto smerom prostredníctvom vypracovania Európskeho investičného programu pre trvalo udržateľný rozvoj, zamestnanosť a sociálne začlenenie v hodnote aspoň 1 % HDP, ktorý by mal byť doplnený podobnými verejnými investičnými programami členských štátov, aby sa stabilizovalo hospodárstvo, podporil boj proti zmene klímy a úplná zamestnanosť so zabezpečením kvalitných pracovných miest a sociálnych práv;

18. zdôrazňuje, že EIB a EBOR sa musia poskytnúť potrebné zdroje na radikálne zvýšenie ich úverových liniek pri veľmi nízkych úrokových sadzbách pre MSP, ekologickú výrobu a služby, sociálne a zdravotné služby atď. za podmienky, že sa tak vytvoria kvalitné pracovné miesta so zabezpečením sociálnych práv, dôstojných pracovných podmienok a miezd;
19. zdôrazňuje, že Európa teraz potrebuje odsúhlasiť skutočný rast miezd, ktorý zohľadní nárast produktivity a inflácie a zároveň prinesie redistribúciu zameranú na zvyšovanie podielu miezd na hrubom domácom produkte; pripomína ECB, Komisii a Rade, že veľká kríza v 30. rokoch 20. storočia skutočne prepukla až vtedy, keď zamestnávateľia začali znižovať mzdy a kríza sa rozšírila z finančných trhov na trhy s tovarom a službami;
20. navrhuje, aby aj členské štáty zaviedli opatrenia na stabilizáciu a posilnenie kúpnej sily, najmä osôb s nízkym príjmom (v súvislosti s rastúcimi cenami potravín, energie, dopravy) napríklad zavedením sociálnych štandardných sadzieb za plyn, elektrickú energiu, telekomunikácie, verejnú dopravu atď.;
21. víta nedávne zníženie úrokovej sadzby ECB a vyzýva ECB, aby ďalej uvoľňovala svoju menovú politiku s cieľom zakročiť proti začínajúcemu ekonomickému úpadku; kritizuje skutočnosť, že zníženie úrokovej sadzby prichádza príliš neskoro, aby mohlo mať výraznejší priaznivý účinok; zdôrazňuje, že zároveň už ustupuje hrozba inflácie v priemyselných krajinách a že je nutné zabrániť deflačným tlakom;
22. zdôrazňuje, že sa zrejme začína prejavovať konsenzus, že Pakt stability a rastu sa nemá uplatňovať v situácii finančnej krízy, čo je krok správnym smerom; domnieva sa však, že Pakt stability a rastu sa musí odvolať; kritizuje, že Rada ignoruje novú situáciu tým, že požaduje, aby rozpočtové politiky boli naďalej v súlade s revidovaným Paktom stability a rastu;
23. zdôrazňuje skutočnosť, že súčasná lisabonská stratégia EÚ skončí v roku 2010 a čoskoro sa musí vypracovať budúca stratégia EÚ; zdôrazňuje, že súčasné zameranie na liberalizáciu a konkurencieschopnosť trhu sa musí zanechať a nahradiť novou integrovanou európskou stratégiou pre solidaritu a trvalo udržateľný rozvoj, ktorý sa zakladá na štyroch rovnocenných pilieroch (hospodárstvo, životné prostredie, zamestnanosť, sociálna ochrana a sociálne začlenenie);

Lisabonská zmluva

24. ľutuje, že Rada opäť odmietla rešpektovať demokratické hlasovanie Írov a trvala na ratifikácii Lisabonskej zmluvy; vyzýva Radu, aby sa poučila z výsledkov referendum o ústavnej zmluve vo Francúzsku a Holandsku a zo zamietnutia Lisabonskej zmluvy v Írsku, čo jasne vyjadrilo opozíciu k neoliberalnej politike a militarizácii Európskej únie; domnieva sa, že neúspech európskych inštitúcií naplniť ambície občanov Európy bude znamenať výrazné prehĺbenie krízy legitimacy EÚ; trvá na tom, aby Rada pozastavila ratifikačný proces a podnietila zásadnú revíziu zmlúv, aby sa otvorila cesta k demokratickej, sociálnej a mierovej Európe;

Energetika a zmena klímy

25. zdôrazňuje, že finančná kríza by sa nemala využívať ako ospravedlnenie ústupkov zo záväzkov súvisiacich so zmenou klímy a zdôrazňuje, že je podstatné udržať úroveň, ktorá zodpovedá ambíciám balíka opatrení v oblasti energetiky a zmeny klímy; opätovne potvrdzuje svoj záväzok dosiahnuť dohodu o balíku opatrení v oblasti energetiky a zmeny klímy do konca tohto roka a žiada Radu a Komisiu, aby v tomto úsilí spolupracovali s EP;
26. potvrdzuje význam dosiahnutia novej medzinárodnej dohody o zmene klímy na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy najneskôr do decembra 2009 v Kodani a domnieva sa, že dosiahnutie dohody s ambicióznymi cieľmi o balíku opatrení v oblasti energetiky a zmeny klímy tiež EÚ umožnia zachovať svoje vedúce postavenie pri globálnych rokovaniach o zmene klímy; ľutuje preto, že niektoré členské štáty naliehajú, aby sa balík opatrení v oblasti zmeny klímy zmenil spôsobom, ktorým by sa obmedzila schopnosť EÚ splniť vlastné ciele dohodnuté v marci 2007;
27. víta štyri legislatívne návrhy Komisie, ktoré tvoria balík opatrení v oblasti energetiky a zmeny klímy a v ktorých revízia systému obchodovania s povoleniami na emisie predstavuje významné hľadisko pre splnenie cieľa EÚ znížiť emisie skleníkových plynov; vyzýva Radu a členské štáty, aby zaručili integritu systému z hľadiska životného prostredia tým, že nepovolajú zvýšenie kreditov na základe mechanizmov vlastného rozvoja a spoločného vykonávania, aby dodržiavali zásadu znečisťovateľ platí tým, že zaručia, aby sa sektoru energetiky voľne neprideliť kredity a aby sa vyčlenili príjmy z aukcií na zmiernenie zmeny klímy a opatrenia na prispôbenie sa jej;
28. zdôrazňuje, že energetická účinnosť a obnoviteľné energie sú najlepším základom pre európsku stratégiu energetickej bezpečnosti; nalieha na Radu, Komisiu a členské štáty, aby záväzok EÚ znížiť energetický odpad o 20 % do roku 2020 prijali ako povinný a tým v celej Európe zabezpečili energetické úspory a prínos pre hospodárstvo a životné prostredie;
29. zastáva názor, že zachytávanie a skladovanie oxidu uhličitého je iba jedným z vypracúvaných opatrení na boj proti zmene klímy, pričom ostatné súvisia s využívaním obnoviteľných zdrojov energie a zvyšovaním energetických úspor a účinnosti; členské štáty by preto nemali zanedbať mechanizmy financovania na podporu technológií obnoviteľných zdrojov energie; v tejto súvislosti zastáva názor, že rozvoj technológií zachytávania a skladovania oxidu uhličitého by za žiadnych okolností nemal viesť k zníženiu tohto úsilia ani vo výskume ani čo sa týka podmienok financovania;

Energetická politika

30. poznamenáva, že hlavným nástrojom liberalizácie a harmonizácie energetických trhov je tvorba veľkoobchodných cien elektrickej energie a plynu; poukazuje na to, že hlavný priestor obchodovania na trhoch s elektrickou energiou bude výmena elektrickej energie a že pri takýchto výmenách cena elektrickej energie nezávisí od celkových alebo priemerných výrobných nákladov, ale závisí od ponuky a dopytu a mnohých špekulatívnych prvkov; vyzýva Komisiu, aby podnietila vypracovanie nových predpisov platných pre zneužívanie na trhu;
31. konštatuje, že cieľom harmonizácie je, aby ceny elektrickej energie a plynu sa tvorili podobným spôsobom vo všetkých krajinách EÚ; poznamenáva, že to nespočíva

v znižovaní cien vo všetkých členských štátoch, ale vo zvyšovaní cien v tých krajinách, v ktorých je energia v súčasnosti lacnejšia ako priemerné ceny energie v EÚ; žiada Komisiu, aby navrhla opatrenia na nápravu tohto druhu vedľajšieho účinku harmonizácie;

32. konštatuje, že tento systém tvorby cien, ktorý je kľúčovým prvkom harmonizovaného trhu s elektrickou energiou, nadmieru uprednostňuje vodné a jadrové elektrárne s nízkymi variabilnými nákladmi, keďže za elektrickú energiu získavajú rovnakú cenu ako elektrárne vyrábajúce elektrickú energiu z ropy a uhlia, ktoré sú drahšie; žiada, aby tieto neočakávané zisky boli zdaňované v členských štátoch;
33. zdôrazňuje, že prebiehajúci proces liberalizácie trhov a privatizácie verejných služieb, napr. v odvetví energetiky, nepriniesol žiadne viditeľné zisky, pokiaľ ide o ceny, kvalitu služieb alebo zníženie verejných výdavkov; naproti tomu konštatuje, že združenia spotrebiteľov a užívateľov verejných služieb oznámili zvýšenie cien, zníženie kvality služieb a zvýšenie nákladov na poskytovanie služieb; ďalej poznamenáva, že liberalizácia prispela k znehodnoteniu pracovných miest a vzniku súkromných monopolov, ktoré znamenajú riziko z hľadiska práv pracovníkov, užívateľov verejných služieb a spotrebiteľov; požaduje, aby sa tieto účinky zohľadnili vo všetkých aspektoch balíčkov opatrení v oblasti energetiky;
34. zdôrazňuje, že politiku liberalizácie energetického odvetvia treba zamietnuť a zdôrazňuje význam verejných služieb pre podporu sociálnej, hospodárskej a územnej súdržnosti v EÚ; zdôrazňuje, že verejné štrukturálne odvetvia ako energetika by nemali byť otvorené hospodárskej súťaži, ale radšej by ich mali vlastniť a riadiť verejné orgány, čo je jediným spôsobom na zabezpečenie kvality, dostupnosti a cenovej prístupnosti poskytovaných služieb a na zaručenie práv spotrebiteľov;

Európsky pakt o prísťahovalectve a azyle

35. domnieva sa, že Európsky pakt o prísťahovalectve a azyle prijatý Európskou radou nezavádza žiadne nové prvky týkajúce sa otvorenia možností pre legálne prísťahovalectvo a ponecháva len možnosť selektívneho prísťahovalectva, ktoré spôsobuje únik mozgov a posilňuje represívny prístup a kriminalizáciu prísťahovalcov;
36. odsudzuje pokrytecký prístup zahrnutý v pakte v tom zmysle, že na jednej strane potvrdzuje, že nulové prísťahovalectvo by bolo pre naše hospodárstva a sociálne systémy škodlivé, na druhej strane sa však uskutočňuje všetko s cieľom zabrániť prísťahovalcom prichádzať legálnym spôsobom, čím sa uprednostňuje nezákonnosť;
37. zdôrazňuje, pozastavenie regularizácie pracovníkov pracujúcich v rámci neregulárnej pracovnoprávnej situácie, ku ktorému pristúpili signatári paktu, môže len zvýšiť utajenosť, ku ktorej sú prísťahovalci odsúdení, keďže regularizácia by mohla predstavovať aspoň dočasný nástroj, ktorý by vyriešil nelegálnu prácu a znížil sociálny dumping;
38. odsudzuje plány na posilnenie agentúry Frontex, ktoré by sa uskutočnilo pred tým, než by sa zrevidoval jej mandát s cieľom zahrnúť doň záchranu na mori;

Opatrenia v nadväznosti na zasadanie Európskej rady 1. septembra 2008

39. s uspokojením konštatuje, že po vyslaní pozorovateľskej misie EÚ do Gruzínska sa ruské vojenské jednotky stiahli zo zón susediacich z Južným Osetskom a Abcházskom; víta začatie rokovaní v Ženeve, ktoré sa v prvom rade sústreďujú na humanitárne otázky; vyjadruje nádej, že rozhovory o opatreniach bezpečnosti a stability v Abcházsku a Južnom Osetsku môžu čoskoro začať; zastáva názor, že OBSE a OSN, ktorých Rusko a Gruzínsko sú členmi, by mali zohrávať vedúcu úlohu v politickom procese; zdôrazňuje, že k stabilnému riešeniu možno dospieť, len ak sa zapoja všetky príslušné strany;
40. víta rozhodnutie Rady o zrušení niektorých sankcií voči Bielorusku a o prijatí prvých krokov smerom k normalizácii vzťahov; opätovne vyjadruje svoj názor, že dialóg a spolupráca sú najlepším spôsobom na rozvoj dobrých susedských vzťahov a vzájomného porozumenia vrátane ľudských práv a demokracie;
41. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii a parlamentom členských štátov.